

ת"פ 36885/01/13 - מדינת ישראל נגד מ.מ. מאי אריזות בע"מ,,ירון גובן,

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 36885-01-13 מדינת ישראל נ' מ.מ. מאי אריזות בע"מ ואח'
בפני כב' סגנית הנשיא, השופטת אורית קנטור
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשמים
1. מ.מ. מאי אריזות בע"מ,
2. ירון גובן,

החלטה

בתאריך 31/5/16 הסתיימה פרשת ההגנה בתיק זה לאחר שהעידו בה הנאשם ועד הגנה מטעמו.

עדים אלה אף נחקרו בחקירה נגדית ע"י ב"כ המאשימה.

יש לציין כי עד ההגנה הנוסף - רואה חשבון יגאל אלחדד העיד כעד תביעה וההגנה ביקשה להעידו כעד הגנה.

על אף התנגדות המאשימה, התיר בית המשפט כי עד זה יחקר כעד הגנה בסוגיה ספציפית.

בתום חקירתו הנגדית של עד זה, הכריז ב"כ הנאשם כי אלו עדי ההגנה.

בית המשפט קבע כי ב"כ המאשימה יסכם את טיעוני המאשימה עד ליום 15/7/16 וכי ב"כ הנאשמים יסכם את טיעוני הנאשמים עד ליום 6/9/16 וקבע עוד מועד לתזכורת פנימית ביום 7/9/16.

בתאריך 27/6/16 הגיש הסניגור בקשה להורות על זימון עדת הגנה נוספת - עדה בשם עידית וייזמן.

ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בעדה המועסקת במשרד רואה החשבון יגאל אלחדד הנ"ל, וכי יש לזמן את העדה לצורך מענה לשאלה מי ערך את דו"ח דצמבר 2008.

לעמדת הסניגור לאחר בירור שנערך התברר כי עדה זו היא שערכה בכתב ידה את דו"ח דצמבר 2008 לפי הוראת רו"ח

אלחדד עצמו.

הסניגור ציין כי עדות העדה חשובה להגנת המבקשים, עדותה קצרה ומצומצמת ולא יגרם למאשימה כל נזק אם תוזמן עדה זו. לתמיכה בטיעונו הפנה הסניגור להוראת סעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי ולפסיקה ביחס לסמכות להורות על זימון עדים לאחר שהצדדים סיימו להביא את ראיותיהם בפני בית המשפט.

הסניגור טען כי הראיות אותן הוא מבקש להציג באמצעות העדה לא היו בידיו טרם הדיון האחרון, הכרעת הדין טרם ניתנה וטרם הוגשו סיכומים, העדות המבוקשת תחזק את גרסתו ותכרסם בגרסת המאשימה ובכתב האישום והיא אף עשויה להביא לשינוי תוצאת המשפט.

הסניגור טען עוד כי תכלית ההליך הפלילי - חשיפת האמת ועשיית צדק, ומכאן הצורך בהבאת עדים נוספים.

לפיכך, סבור הסניגור כי יש להעיד את גב' וייזמן על מנת לעשות צדק ולהגיע לגילוי האמת במסגרת הליך זה על דרך של זימונה לעדות קצרה בפני בית המשפט.

המאשימה נתבקשה ליתן תגובתה לבקשה זו.

ב"כ המאשימה ציין כי הגב' וייזמן מעולם לא הוזכרה בהודעותיו של הנאשם מהתאריכים 10/8/09 ו-3/6/12 ואף לא הוזכרה בהודעתו של רו"ח יגאל אלחדד מיום 15/2/12.

לא זו אף זו - העדה לא הוזכרה בחקירותיהם של הנאשם והעד אלחדד בבית המשפט ולמעשה שמה מעולם לא הוזכר באף אחד ממועדי הדיונים.

ב"כ המאשימה ציין עוד כי הנאשם עצמו העיד כי מי שחתם על דו"ח דצמבר, היה העד רו"ח יגאל אלחדד (סעיפים 4 ו-5 לטיעונו ב"כ המאשימה) ולאור דברים אלה הסכימה המאשימה לבוא לקראת הנאשם ולהעיד בשנית את העד הנ"ל אשר העיד כאמור כעד תביעה.

במהלך הדיון ביום 31/5/16 מסר רו"ח אלחדד כי דו"ח דצמבר 2008 אינו בכתב ידו באופן שהפריך את טענת הנאשם דלעיל.

לכן, טוען ב"כ המאשימה אין מקום לבצע מקצה שיפורים בעניין זהות מי שערך את דו"ח דצמבר 2008, קל וחומר כאשר בעוד מספר ימים על המאשימה להגיש לבית המשפט את סיכומיה.

ב"כ המאשימה הביע תמיהה מדוע הוגשה הבקשה כחודש ימים לאחר מועד הדין האחרון בו הסתיימה פרשת ההגנה, כתב האישום הוגש בתיק עוד ב-20/1/13, מעל 3.5 שנים בטרם הוגשה הבקשה.

לנאשם היה זמן רב בלשון המעטה לציין את מעורבותה של העדה המבוקשת בעריכת דצמבר 2008 אך הוא בחר שלא לעשות כן.

לפיכך, מתבקש בית המשפט לדחות את הבקשה.

לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים אני דוחה את בקשת ההגנה לזמן עדה נוספת - היא העדה שפרטיה מובאים בבקשה - גב' עידית וייזמן המועסקת לדברי ההגנה במשרד רו"ח של עד התביעה רו"ח יגאל אלחדד.

אף לטעמי זימון העדים במועד זה מהווה מקצה שיפורים לאור הסתירה הלכאורית שהתגלתה בין גרסת הנאשם לבין גרסת רו"ח שלו ביחס למי שערך את דו"ח דצמבר 2008.

אין מדובר במידע שלא היה מצוי בידי המבקש שכן הוא מסר גרסה מפורטת לעניין נסיבות עריכת דו"ח דצמבר 2008 בישיבת ההוכחות ביום 31/5/16 ובהודעות שמסר ואשר הוגשו כראיה מטעם המאשימה.

ככל שיש סתירה לכאורית בין גרסאות הנאשם לבין גרסת עד התביעה/עד ההגנה יגאל אלחדד, יהיה רשאי הסניגור להסביר סתירה זו בסיכומיו.

כל החומר היה בידי ההגנה מאז צולם ובטרם השיבה ההגנה לאישום בישיבת ההקראה ביום 26/11/13 וככל שסברה כי קיימת סתירה בין הגרסאות שהיו בידה היתה אמורה לקיים את הבדיקה שערכה לאחר שהסתיימה פרשת ההגנה, עוד בטרם השיבה לאישום.

ב"כ הנאשם טען אמנם כי הצגת העדות המתבקשת תביא לשינוי תוצאת המשפט, אך אין בידי לקבל טענתו לאור הנסיבות שפורטו לעיל, לרבות אלה שפורטו בתגובת המאשימה לבקשה.

אשר על כן אני דוחה את הבקשה - ההחלטה תשלח לצדדים, הצדדים יסכמו בהתאם להחלטה נשוא 31/5/16.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ו, 07 יולי 2016, בהעדר הצדדים.